

Nr 638

Av herr **Strand**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om investeringsavgift för år 1957, m. m.

Den investeringsavgift, som enligt olika författningar utgått under de senare åren och som jämlikt Kungl. Maj:ts proposition nr 188 år 1956 föreslås skola utgå jämväl för år 1957, har kommit att träffa viss del av bostadsbyggandet på ett sätt, som icke synes ha varit ursprungligen avsett. I nämnda proposition har departementschefen uttalat, att bostadsbyggandet i princip är undantaget från investeringsavgift, och har jämväl i samma proposition anfört, att bostadsbyggandets omfattning kontrolleras med andra medel än kreditpolitiska och att en kostnadsfördyring därför på detta område inte har någon investeringsbegränsande funktion.

Investeringsavgift bör således uppenbarligen icke ifrån dessa utgångspunkter i något fall träffa bostadsbyggandet.

Såväl enligt de tidigare författningarna som enligt den nu föreslagna förordningen har emellertid det kooperativa bostadsbyggandet satts i en särställning jämfört med allmännyttig eller enskild hyreshusbebyggelse och synes i vissa fall komma att träffas av investeringsavgift. Anledningen härtill torde vara att vid kooperativ bebyggelse intressegemenskap anses föreligga mellan den kooperativa byggherren, bostadsrättsföreningen, och medlem i föreningen, bostadsrättshavaren, av det skäl att denne till föreningen inbetalar en grundavgift för sin lägenhet eller lokal i föreningens hus. Då fråga är om lokal upplåten i rörelse skall därför även enligt den nu föreslagna förordningen i vissa fall investeringsavgift utgå. Investeringsavgiften skall erläggas av bostadsrättsföreningen.

Vid modern bebyggelse, såväl i städernas centrala delar som vid tillskapandet av nya bostadsområden, krävas förutom boostäder omfattande butiks-, kontors- och servicelokaler. Vem som än bygger har att beakta detta och har att tillse att bebyggelsen får den stadsplanetekniskt riktiga utformningen. Därest bebyggelsen utföres av allmännyttiga organ eller i enskild regi såsom hyreshusbebyggelse, och följaktligen icke blott bostäderna utan även affärs- och andra lokaler upplåtas med hyresrätt, ifrågakommer icke investeringsavgift i enlighet med förordningens principiella tankegång. Uppföres däremot bebyggelsen i kooperativ regi och vederbörande bostads- och lokalinnehavare således skola förvärva bostadsrätt och ha att erlægga grundavgift för sina lägenheter och lokaler, kommer även enligt det före-

liggande förslaget i vissa fall investeringsavgift att träffa bebyggelsen. Detta kan icke vara riktigt. Bedömandet av huruvida och i vilka fall investeringsavgift skall utgå vid modern bostadsbebyggelse — till vilken lokaler av olika slag äro ett oundgängligt komplement — bör icke vara beroende av i vilken företagsform denna bebyggelse är organiserad. Är så fallet blir den oundvikliga följd, att bebyggelse i bostadskooperativ form omöjliggöres på eljest lämpliga platser och att dessa objekt förbehållas bebyggelse i allmännyttig eller enskild regi såsom hyreshus.

Under åberopande av det anförda hemställes,

att riksdagen måtte besluta att åt den i Kungl. Maj:ts proposition nr 188 år 1956 föreslagna förordningen om investeringsavgift för år 1957 giva den lydelse att den kooperativa bostadsbyggnadsverksamheten icke sättes i oförmanligare läge beträffande investeringsavgiften än hyreshusbebyggelsen.

Stockholm den 9 november 1956

Axel Strand
